

ANBLADET

Nr 122 ISSN 0280-0993 APR 2019

Organ för
NORRTÄLJE SLÄKTFORSKARFÖRENING

Stor succé då Peter Sjölund kom till Norrtälje för att föreläsa om släktforskning med hjälp av DNA. Föredraget samlade 150 åhörare. Mer om detta på sidan 3.

Efterlysningar publiceras då och då i Anbladet.

På sid. 5 berättar Börje Nordström om hur han jobbade vidare med en sådan från Uruguay och hur han lyckades lösa problemet.

Detta visar att det kan löna sig att ta Anbladets läsare till hjälp i kniviga problem.

Anbladet inleder i detta nummer också en publicering av olika avsnitt ur ett manuskript om Beda Johanna Andersson i Gribby, Häverö socken.

Allan Fahlström har skrivit en inledning till det första avsnittet på sidan 6 och flera avsnitt följer i kommande nummer.

Anbladet utkommer med 3 nummer per år och utges av Norrtälje Släktforskarförening.

Tidningens adress: Box 280,
761 23 Norrtälje.

Hemsida: www.norrtelje-sff.se

Webmaster: Björn Bergström
webmaster@norrtelje-sff.se

Redaktör och ansvarig utgivare:
Urban Johansson

Tidningen ingår i NSFF:s medlemsavgift, f. n. 200 kr/år.

Bankgiro: 459-5724

Manus och idéer till artiklar kan insändas till tidningen under ovanstående adress. Artiklar och citat ur tidningen får användas efter angivande av källan.

Helårsprenumeration: 100 kr.

Enstaka exemplar av tidigare nummer kan köpas för 30 kr/st.

I NSFF:s styrelse ingår:

Ordf. Urban Johansson

Grovstavväg. 25, 761 93 Norrtälje
Tel: 070-692 48 36

Kassör Ann-Marie Alfredsson

Grovstavvägen 25, 761 93 Norrtälje
Tel: 070-279 51 30

Skr. Willy Menander

Asplundsv. 18, 760 10 Bergshamra
Tel: 070-597 20 33

V. ordf. Bo Ragell

Sandgatan 19, 761 51 Norrtälje
Tel: 0730-894 498

Klubbmäst. Birgit Söderman

Malsta-Ekebyv. 82, 761 71 Norrtälje. Tel: 070-55 280 81

Ledamot Thomas Malmström

Rögårdsgatan 5, 761 30 Norrtälje
Tel: 0176-224 626

Nytt år med nya möjligheter!

2019 års första Anblad är litet sent i år. Anledningen är att vi i besparingssyfte gärna vill samordna tidningens distribution med annat föreningsutskick. I detta fall med försommarträffen till Rådmansö.

Årsmötet är nu genomfört och som vanligt fick vi många goda tips om föreningens verksamhet från deltagarna. Ett sådant var att bjuda in DNA-experten Peter Sjölund. Hans föredrag som nu är genomfört blev en stor publiksuccé, ssom föder nya tankar om hur föreningen skalal gå vidare med DNA-spåret.

Styrelsen kommer också att arbeta vidare med förslagen om studiebesök på olika för släktforskare intressant arkiv och muséer.

Höstens första träff kommer, också efter förslag på årsmötet, att bli en kyrkogårdsvandring i Länna med åtföljande anförenden om begravningsklick i dag och i äldre tider. På våra kyrkogårdar finns ju också mycket viktig information för oss som släktforskar. Detta visas ju inte minst av Riksförbundets växande gravstensregister.

Sist men inte minst vill jag återigen vädja till alla läsare om att sända in manuskript till Anbladet. Det börjar se farligt tunt ut i manushögen. Alla tips är välkomna!

Slutligen vill jag önska alla läsare en riktigt skön och avkopplande sommar.

Urban Johansson

Bra sagt!

Erfarenheten är en bra lärare som skickar svinaktigt dyra räkningar.
Minna Antrim

Födda till original, hur kommer det sig att vi dör som kopior?
Edward Young

Kvinnan kommer fortfarande ihåg den första kyssen när mannen har glömt den sista.
Remy de Gourmont

Den kritiska perioden i äktenskapet är vid frukostdags.
A. P. Herbert

Peter Sjölund i Norrtälje

Den 25 april gästade Peter Sjölund, Sverigers främsta DNA-expert, Norrtälje släktforskarförening. Föreläsningen, som var offentlig, hölls på stadsbiblioteket och samlade hela 150 deltagare. Förväntningarna inför Peters besök var stora då släktforskning med hjälp av DNA har seglat upp som ett av de hetaste ämnena inom dagens personforskning.

Att det finns mycket information att hämta ur vårt DNA framgår tydligt av Peters besked om att det skulle krävas 100 miljarder CD-skivor för att lagra den information som ryms i 1 gram DNA. Om man har någon bit DNA gemensam med en annan människa, så är man således släkt. Släktskapet kan dock ligga flera tusen år tillbaka i tiden. När man har topsat sig och fått svar från det företag man anlitat, så får man också uppgifter på personer som man har gemensamt DNA med och det är då det stora arbetet börjar. Man måste tillsammans med dessa personer försöka reda ut hur släktskapet ser ut. Därför är det viktigt att man lägger ut sin antavla hos företaget man anlitat eller annan åtkomlig plats på nätet så att alla som behöver kan nå den.

Peter visade också flera exempel på hur man är på väg att skriva om historien om människans utveckling genom att man kan utvinna DNA ur flera tusen år gamla skelett och skelettdelar. Genom att testa sig själv kan man således fastställa släktskap med tusentals år gamla människor. Detta kanske dock inte är det primära syftet för de allra flesta släktforskare som nu testar sig. Kanske vill man försöka fastställa faderskap och täppa igen en lucka i sin antavla eller hitta nutida släktingar till någon anfader som utvandrade till USA. Anledningarna att testa sig kan således vara många.

Inte mindre än 40 personer topsade sig under kvällen, vilket enligt Peter Sjölund var rekord under hans många föreläsningar i ämnet. Inom NSFF:s styrelse har vi nu startat en diskussion om hur vi skall gå vidare inom föreningen med de många frågor som uppstår när man får svar på sitt insända prov. En möjligt alternativ är att ordna ett DNA-café med plats för upp till 30 personer under 5-6 timmar under ledning av Peter Sjölund. Ett sådant arrangemang kräver dock att deltagarna själva är med och betalar för kostnaden. Till detta får vi återkomma i höst.
U.J.

Sandra Englund, som hjälpte till med topsningen och Peter Sjölund.

Efter föredraget vidtog topsningen. Denna tog sin rundliga tid eftersom så många som 40 personer passade på då den 25 april var den Internationella DNA-dagen och priset därför ordentligt nedsatt.

150 stolar var framsatta och räckte precis till för den förväntansfulla publiken. Det stora antalet berodde delvis på att föreläsningen var offentlig. De många frågorna till Peter efter föredraget visar att någon form av uppföljning torde bli nödvändig för att de som topsar sig skall få sina många funderingar besvarade.

Fru Gustafsson och galoscherna

Vid alla de tillfällen då man av olika anledningar bläddrar i gamla tidningar, dras blicken som genom en magnetisk kraft till förekomsten av ordet Pythagoras, oberoende av sammanhang. I januari 1904, strax efter årsskiftet, syntes i Norrtälje Tidning följande notis:

Förloradt. Ett par damgaloscher, märkta A.N., bortkom vid festen i Pythagoras' lokal Nyårsdagen och torde af tillvaratagaren inlemnas till Fru Gustafsson derstädes

Låt oss för ett ögonblick stanna upp och ställa ett antal frågor, som det ungefärligen heter i Karl-Bertil Jonssons julafton. Det här är under den tid fabriken i sina lokaler inrymde ett antal lägenheter om ett rum och kök. Att någon eller några av de boende ordnat en nyårsfest (OBS, inte på nyårsafton utan på nyårsdagen!) är kanske inte så märkligt, men med tanke på det begränsade utrymmet för var och en, och formuleringen ”i Pythagoras lokal”, så får man känslan av att festen tilldrog sig i något mer spatiöst utrymme i byggnaden i övrigt.

Att det skulle vara någon av de boende själva som blivit av med galoscherna förefaller osannolikt, snarare då någon gäst, som i vinterväglaget trampat dit. Men varför annonserar i så fall inte den förlustrubbade själv? Är ”tillvaratagaren” en ren tjuv, som nu såg chansen att äntligen få gå torrskodd eller är tillgreppet ett misstag? Och vem är fru Gustafsson, derstädes boende?

Den sista frågan kan med allra största säkerhet besvaras. Totalt finns tre med efternamnet Gustafsson som bebott en lägenhet i Pythagoras: Simon Bleckert Engelbrekt Gustafsson är ungarl och kan således räknas bort, Johan Valfrid Gustafsson med sin familj flyttar inte in förrän 1905, men Anders Gustaf Gustafsson med familj kom hit 1902 och flyttar inte ut förrän 1906, så det bör alltså vara hans hustru som är fru Gustafsson i annonsen.

Hon heter Johanna Sofia, familjen kommer med tre barn från Eskilstuna och mannen är smidesarbetare. Det går inte utifrån Pythagoras anställningsjournal att med säkerhet fastställa om han arbetar på fabriken, men en A G Gustafsson finns i rullorna under de aktuella åren. I husförhörslängden står i anmärkningskolumnen

om Anders Gustaf: ”Kallas även Andersson”. Inte precis ett alias för att skilja ut sig ur mängden!

Anledningen till att galoschernas ägare inte själv annonserar skulle kunna vara att denne A.N. är någon kvinnlig släkting eller bekant från Eskilstunatrakten, som nu tvingas att med oskyddad fotbeklädnad vandra vintervägarna fram.

Om galoscherna kom till rätta vet vi förstås inte, men det finns ytterligare en aspekt på detta med galoscher under den här tiden. Även som utslitna hade de ett pekuniärt värde enligt följande annons: *Önskas köpa. Gamla Galoscher uppköpas till högsta pris. Garfveribolaget*

Hur mycket man kunde tänkas få för ett par är svårt att gissa sig till, men alla ören var säkert välkomna för de flesta. Och vad gjorde Garfveribolaget med galoscherna? Användes gummit på något sätt som ingrediens i en arbetsprocedur eller hade de kommit på ett sätt att regummera dem och sälja dem på nytt?

Kanske var det i stället en vara som såldes vidare till andra, större uppköpare för okända ändamål? En annons i en Stockholmstidning år 1901 tyder på något sådant. Det är Eugen Moser, Metall- & Produkaffär, som också vill köpa gamla galoscher (sannolikt för att i sin tur sälja dem vidare). De betalar 40 kr för 100 kg galoscher.

Hur många par kan det tänkas gå på 100 kg? Det är i alla fall svårt att tro att Garfveribolaget i Norrtälje kunde räkna med att någon lokal förmåga lyckas samla ihop 100 kg galoscher, men om vi använder samma prisbild och går ner i kvantitet, så blir det 40 öre/kg. Vad vägde dåtidens galoscher tro?

Upplysningar mottages tacksamt som kan sprida ljus i ovanstående frågor.

Eva Landberg

Tidningsklipp från Torsten Nordströms museum
Digitaliserade kyrkböcker
Pythagoras anställningsjournal
Anbytarträff på Arkivet

FÖRLORADT.

Ett par damgaloscher, märkta **A. N.**, bortkom vid festen i Pythagoras' lokal Nyårsdagen och torde af tillvaratagaren inlemnas till Fru Gustafsson derstädes. 40

Förlorade galoscher efterlyses.

ÖNSKAS KÖPA.

Gamla Galoscher
uppköpas till högsta pris.
149 **Garfveribolaget**

Gamla galoscher köpes.

Anbytarträff på stadsarkivet

Norrtälje släktforskarförening höll årets sista medlemsträff den 28 november på stadsarkivet. Vi grupperade oss vid olika bord som representerade olika socknar i vår kommun. Här hjälpte vi varandra med att fylla i luckor i vår forskning t.ex. yrken, vigsel, barn, syskon, boplatser m.m. Annika och Jan Ivarsson har fördjupat sig i byarna runt Hallstavik och Häverödal och vid den stationen fanns även Thomas Malmström behjälplig. Urban Johansson hjälpte de som hade svårt med prästernas gamla skrifter och Anne-Marie Alfredsson hjälpte de som på något sätt fastnat i sin forskning.

Urban informerade också om Släktforskningsdag på Biblioteket den 19 januari 2019 där Urban håller föredrag om smittkoppornas historia. Några ur styrelsen kommer att närvara där för att hjälpa folk att komma igång eller får hjälp med sin forskning. Han berättade också att Stadsarkivet har mycket att erbjuda forskarna med redan utforskade släkter, böcker, tidskrifter m.m.

Timmarna gick alldeles för fort och det märktes då medlemmarna knappt hade tid att fika innan det var dags att gå hem.

Birgit Söderman

Otto Werner Wildner, en efterlysning från Uruguay

Anbladets septemhernummer för 2018 innehöll en efterlysning från Uruguay. Det var Diego A. Hernández som varit i Norrtälje några dagar i maj samma år för att "vandra på samma gator som hans förfäder" och den person han nu i första hand sökte var hans farfars farfar Otto Werner Wildner som skulle ha varit född i Norrtälje den 19 oktober 1820. Otto hade anlänt till Uruguay med båt den 14 januari 1842. Att fadern hette *Karl Kristian Wildner och modern Debora Aurora född de Broen* framgick också av efterlysningen.

Det kan ibland vara spännande att forska i andra släkter än ens egen och eftersom Diegos uppgifter verkade så tydliga bestämde jag mig för att försöka följa Otto "från vaggan till emigrationen" så att säga.

Jag började med att i Arkiv Digital gå in i födelseboken för Norrtälje år 1820. Redan där började motigheterna. Någon Otto Werner föddes inte i Norrtälje detta år varken den 19 oktober eller något annat datum.

Då blev nästa steg att utnyttja Google för att få fram eventuella andra Wildner med koppling till Norrtälje och 1800-talet. Där fanns en text ur Roslagens Fornminnes- och Hembygdförningens information inför 2016. I texten beskrevs en tvist om garveriernas förening av Norrtäljes gator och å. Tvisten stod mellan stadens garvare och dess myndigheter. En av garvarna var en viss Wildner.

Sedan var det bara att söka efter garvare i aktuell husförhörsbok där Knut Ferdinand Wildner* fanns upptagen med födelse-data som ledde mig till Hedvig Eleonoras församling i Stockholm. Där kunde jag sedan konstatera att föräldrarna var ovan nämnda Carl Christian och Debora Aurora. Han var alltså en fem år yngre bror till Otto men detta var också den enda kopplingen mellan Otto och Norrtälje.

Tyvärr finns det en avgörande brist i större städers födelseböcker från denna tid: uppgifter om barnens hemvist saknas i de flesta fall. Istället brukar kolumnen med dopvittnen vara desto mer välfyllda. Detta var också fallet med Hedvig Eleonoras födelsebok och det skulle senare visa sig vara fallet även vid de övriga syskonens födelse. Kanske finns det tillfällen då uppgifter om dopvittnen är användbara vid släktforskning men så var inte fallet här.

Eftersom Ottos bror föddes i Hedvig Eleonora sökte jag efter Ottos födelse där (19 okt 1820) men icke sa Nicke. Jag försökte även i några andra stockholmsförsamlingar utan resultat

Sedan satte jag in flera olika efterlysningar i Anbytarforum på nätet och några av Ottos syskon fick jag kännedom om på detta vis. Däremot kunde ingen hjälpa mig med föräldrarnas fasta hemvist i Stockholm och jag sökte själv förgäves igenom församlingarna närmast Djurgården. Wildners familj var en teaterfamilj.

Sommartid drev direktör Carl Wildner kungliga Djurgårdsteatern och vintertid hade han kungligt monopol på kringresande teaterverksamhet, vilket avspeglas i de åtta barnens födelseplatser: Stockholm (sommARBARNEN), Göteborg, Norrköping, Växjö och Gävle. Det var väl helt enkelt så att de under turnéerna bodde på tillfälliga adresser men var tvungna att döpa/registrera barnens födelse i närmaste församling.

September och oktober månader gick och så småningom hade jag födelsedatum och födelseort på alla barnen – utom Otto. Jag hittade även två barn som teaterdirektören blivit far till före äktenskapet med Debora Aurora. Dels ett barn som föddes 1801 och erkändes av Carl Wildner men inte ledde till något äktenskap, dels ett som han fick med sin första fru, Eva Levin, som tyvärr dog i denna barnsäng.

Den som slutligen fann Otto var Sven Andersson, en duktig och envis forskare på Anbytarforumet. Han hade gått via Hovförsamlingens konfirmationslängd. Där fanns Otto med och den korrekta födelseuppgiften var: Gävle Heliga Trefaldighets församling 1820-04-08, vilket Sven A. meddelade i forumet med kopia ur konfirmationslängden.

Senare hittade jag själv även föräldrarna i Hovförsamlingens husförhörslängd men utan att den stora barnaskaran nämndes. Sven A. delade också med sig av tidningsklipp som handlade om teaterfamiljen Wildners olika resor i samband med turnéerna och där nämndes ibland även antalet barn.

Bland tidningsartiklarna fanns också en spännande redogörelse för ett ingripande som den svensk-norske vicekonsuln (!) i Montevideo, Otto Wildner, gjort när det

norska fartyget "Cathrine" gått på grund utanför Montevideo 1857. Vraket hade omringats av ett stort antal småbåtar med vrakplundrare. Otto hade med vapenhjälp avvisat plundrarna och sedan vaktat skeppet i två dygn.

Hur kunde nu Diegos uppgifter i Anbladet vara så felaktiga? Endast namn och födelseår stämde ju. Åter tog jag Google till hjälp. Jag sökte på "Otto Werner Wildner 1820" och fick bland annat träff på en sajt som kallar sig "My Heritage/Geni" och vilken jag härmed vill varna för. Där stod Otto Werner upptagen med felaktiga uppgifter om födelsen. (Senare koll visar att Otto Werner Wildner hos dem fortfarande uppges vara född i Norrtälje den 19 oktober 1820.)

De använder sig av något de kallar "platsförvaltare", vilket jag tolkar som en person som tagit fram uppgifterna och rimligen har någon slags ansvar för dessa. Börje Nordström

*) Knut Ferdinand Wildner var en person som säkert intresserar hembygdsforskare i Norrtälje. Han kom som sextonårig till Norrtälje år 1841. I husförhörsboken står han då som betjent. Han flyttade till Gävle 1851 där han bodde som "välfrejdad" verksamhetsgäst inom garveribranschen i tre år men återvände sedan till Norrtälje.

Vid Stora Torget ligger Wildnerska huset som idag inrymmer Svenska Handelsbanken. Det huset lät Knut Ferdinand uppföra på 1870-talet. Huset som är byggt i sen empirestil och i två våningar med en frontespis i mitten visar tydligt att det gått bra för garvaren och sedermera mångåriga rådmannen Knut Ferdinand. Garveribranschen lönade sig tydligen även om stadens styresmän tidigare knorrat om föreningar.

Börje Nordström

OBS! Efterlysning OBS!

NSFF saknar en artikel av Hans Gillingstam om Österbyggeby i Bladåkers socken. Den medföljde som bilaga i Anbladet nr 15.

Du som har ett ex av denna - hör av dig till NSFF för kopiering.

Manuskript över en ädel kvinna av Evert Robert Andersson

Inledning

Boken *Manuskript över en ädel kvinna. Beda Johanna Andersson, född Pettersson (1879-1944)* i Gribby Häverö, AB-län är skriven av Evert Robert Andersson, som är undertecknads morbror.

Jag som skriver denna inledning inför publiceringen av valda avsnitt i Anbladet, är medlem i NSFF och heter Allan Fahlström. Beda är min mormor och hennes make Anders Emil Andersson (1878-1963) född i Uppveda, Vätö, är min morfar.

Beda och Emil gifte sig 1902 och köpte en fastighet om 23 tunnland i Långgarn tillhörande Norrtälje stad. Det var åkermark, ängsmark och skog samt en cirka 10 meter strand vid Norrtäljeviken. De hyrde en bostadslägenhet i ett hus helt nära den inköpta tomten. Emil uppförde boningshuset, ladugården och de hus som behövdes i övrigt på den nybyggda gården. Detta skedde på vinterhalvåret 1902-1907 eftersom han under sommarhalvåret fullgjorde sitt sjömansyrke på segelfartyg.

Hösten 1917 såldes gården och familjen flyttade in till staden och Tillfällégatan nr 20. Den 14 mars 1919 var det dags för flyttning till Ro gård, Ytterby i Häverö socken, som inköptes på senhösten 1918. År 1923 på vintern fick Beda astma och hade svårt att utföra de sysslor som hon stod för på gården. Ro gård avyttrades vid årsskiftet 1925/1926 och familjen flyttade till en förhyrd stuga i Skärsta by, Edebo socken intill Hallstavik samhälle.

1928 köpte Emil och Beda ett hus inne i Hallstaviks samhälle, Odenvägen 4. Förutom att mormor Beda hade ett stor roll i lantbruket och hushållet födde hon 12 barn från 1903 till 1924. Elisabet 1903, Evert 1904, Jenny 1906, Ingrid 1908, Martina 1910, Märta 1912 (Allans mor), Signe 1914, Gunnar 1916, Sven 1917, Gösta 1920, Folke 1922 och Nils 1924.

Av 25 kapitel totalt i boken har 2 valts ut för publicering i Anbladet. Nummer 20, Logdansen då Beda och Emil träffades 1896 och nummer 11, Fjäll-Petter, ett lyckat vårdfall från 1913.

Evert R Andersson, polis i Stockholm

1928-1961 skrev boken vars händelser utspelades i Roslagen och Norrtälje nuvarande kommun. Han var född i Norrtälje 1904 och avled i Stockholm den 23/2 1983. Han var starkt engagerad i polisernas fackliga verksamhet och bidrog med sitt arbete i hög grad till att grundlägga ett personaldemokratiskt arbetssätt inom polisen.

Allan Fahlström

Logdansen, kap. 20

Sedan ordningsmannen presenterat spelmännen, en med dragspel och en med fiol, samt meddelat, att den som så önskade fick dricka av innehållet i svagdrickstunnan och givetvis vattnet, spelades den första danslåten upp. Det var den mycket populära Kväsarvalsen med sitt ”kvanting träder i salen in för att fröjda med fjällan sin” som blev inledningsdans och som från början syntes få igång en fin stämning, eftersom många sjöng med i danslåten ord.

Stämningen förhöjdes ytterligare av att mamma bland de dansande fick syn på Emil, vars namn hon då ej kände. Han föreföll att vara en intresserad och skicklig dansdeltagare. Han syntes även vara uppskattad partner, eftersom flickorna liksom tävlade om att nå först fram till honom och bjuda upp till ”damernas dans”, när sådan påropades. Och så plötsligt till mammas tillfredsställelse kom han fram till henne och bjöd upp till dans, vilket upprepades ett par danser senare. Under den dansen omtalade han sitt namn, varjämte han hemställde om att bli beviljad sista dansen med henne, vilket hon tackade ja till.

*Beda Andersson
f. Pettersson*

Klockan 11.00 på kvällen gjordes

en danspaus på 30 minuter, varunder samtliga deltagare bjöds att ta för sig av framdukade smörgåsar med ost och rökt skinka som pålägg. Under förplägnaden samlade ett par av deltagarna upp spelpengar till musikanterna i sina hattar, vars innehåll överlämnades till spelmännen, när de återtog sina platser på estraden. Vid överlämnandet sjöng deltagarna unisont: ”tack ska Ni ha för Ni spelar så bra, tack ska Ni ha, tack ska Ni ha, tack ska Ni ha.”

Härefter fortsatte logdansen till klockan 2.00 på morgonen, då ordningsmannen meddelade platsen för den kommande sommarens logdans i byn. Efter avslutningen promenerade mamma och Emil omkring på vägen vid bondgården cirka en kvart. Därunder omtalade han, att han var sjöman och att segelfartyget, på vilket han hade hyra, låg på redan utanför Norrtälje hamn och intog last. Därför hade det blivit möjligt för honom att åka till Söderby och hälsa på. Därvid hade ungdomarna i Söderby omnämnt för honom, att det på lördagskvällen var logdans i Bottna, varför han i deras sällskap begivit sig dit.

Emil Andersson i Häverödalen, 1961

Han omtalade vidare, att han under den kommande vintern räknade med att kunna vistas hemma i Söderby under ett par månaders tid. Under den hemnavistelsen skulle han försöka sammanträffa med mamma.

Så skedde också, varefter sammanträffandena ordnades vid mesta möjliga tillfällen fram till den dag de gifte sig.

Efter danstillställningen omtalade ordningsmannen, att densamma besökts av 90 ungdomar, som alla kommit dit gående. Dåfortiden var nämligen trampcykeln ett mycket sällsynt forskaffningsmedel. En så stor besöksfrekvens hade veterligen ej tidigare förekommit vid logdanser i byn. På logen eller invid den syntes ingen skada eller åverkan ha uppstått, varför samtliga deltagare fick erkännanden för fint uppträdande.

Bottna med 7 bondgårdar betraktades i Roslagen som en stor by, där mammas husbondfolks hemman hade den största arealen. Dess vanliga husdjursbestånd var 18 mjölkkor, 5 hästar, några gödkalvar och gödsvin ett 20-tal höns. Den mjölk, som ej åtgick i hushållet, levererades till mejeriet, varifrån återleverans av ost samt vassla till göddjurens utfordring skedde.

Dödboken 1860 - 2017 klar

Arbetet går nu vidare med perioden 1830-59. vår medlem Palle Lindkvist arbetar ideellt med döda i Norrtälje stad.

Han önskar få hjälp av personer som forskar i Norrtälje församling.

För att hjälpa honom vill han att ni som forskar i denna församling tar ut en söklista ur DISGEN på avlidna under den aktuella perioden. Därigenom får han då också uppgifter om födelseplats och -datum för de döda.

Sådana ifyllda söklistor kan mailas till Palle under adress :
palledkv@gmail.com

Palle sammanställer uppgifterna och förmedlar dem till riksförbundet.

Lästips

Den som har ättlingar som åkte till Amerika vid slutet av 1800 talet och 1900 talets början är den här boken läsvärd. Den är skriven som en roman av Ola Larsmo och heter Swede Hollow. Den finns på biblioteket. Den handlar om familjen Klar Gustaf och Anna med barnen Ellen, Elisabet och Carl från Örebro som ger sig iväg juni 1897. På båten träffar de änkan Inga Lundgren med sonen David och hon har redan sonen Jonathan där i St. Paul så hon hade lite information. Dessa familjer och några till får vi följa fram till juni 1935, genom deras öden med fattigdom, sjukdom, slitsamt jobb, vargavintrar m.m.

Många svenska familjer hamnade i Svenska dalen som låg vid St. Paul i Minnesota i sluttning ner mot floden Mississippi. De bodde i skjul som kostade en och en halv dollar i slutet av 1800 talet och utan rättigheter. Ungefär 1000 personer bodde där och området var ett slumområde och känt som ett av de fattigaste områden i USA. Många män fick jobb på järnvägen som gick förbi och kvinnorna som sömmerskor och hembiträde. Stor kontrast från dessa utvandrare mot Wilhelm Mobergs bok Utvandrarerna.

1956 vräktes de sista familjerna från Dalen och området brändes ner. Idag är det en park där som anlades på 1970 talet.

Birgit Söderman

Området där ca 1000 svenskar bodde var ett utpräglat slumområde, som så småningom brändes ner. Idag finns här en park anlagd på 1970-talet

Släktforskningens Dag den 19 januari på biblioteket

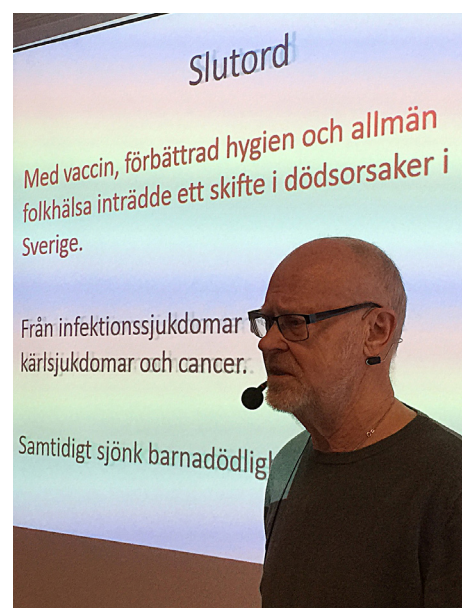
I samarbete med Stadsbiblioteket uppmärksammade Norrtälje Släktforskarförening **Släktforskningens Dag** den 19 januari.

Thomas Malmström, Ann-Marie Alfredsson, Willy Menander, Urban Johansson och Hans Callersjö fanns på plats vid bibliotekets datorer för att ge hjälp med släktforskning från klockan elva till klockan ett på förmiddagen. Flera nya och mer försigkomna forskare fick vägledning om hur de skulle

kunna gå vidare i sin forskning.

Klockan ett följde sedan ett föredrag om smittkoppor och smittkoppsvaccinering av Urban Johansson.

Utgångspunkt för föredraget var en bok som föredragshållaren funnit i Riala kyrkas boksamling; *Handbok för vaccinatörer*; utgiven 1854. 30 personer bevisade föredraget, som också utgjorde avslutningen på denna dag.

Årsmötet 2019

Ett trettiotal medlemmar mötte upp på Norrtälje Släktforskarförenings årsmöte den 17 februari i IOGT-NTO-loklalen i Norrtälje.

Ekonomi 2018

Föreningen gjorde ett överskott på 13 000 kr för 2018. Detta beror på att styrelsen visat en viss återhållsamhet vad gäller kostnader för aktiviteter och att Anbladet utgivits med 8 sidor per nummer i stället för 12, vilket i sin tur medfört lägre produktionskostnad för medlemstidningen och billigare porto vid utskick.

Budget 2019

Antalet medlemmar minskar stadigt. Budgeten för 2019 är beräknad på ett medlemsantal på 260 st. Vid årsskiftet 2018/2019 var antalet medlemmar 281. Riksförbundet har också aviserat en höjning av förbundsavgiften per medlem under de tre följande åren, vilket innebär en öklad kostnad för NSFF. Styrelsen har därför lagt en budget med ett underskott på ca 4000 kr. För detta finns dock god täckning i föreningens banktillgohavanden.

Verksamhetsprogram 2019

Två aktiviteter var redan bestämda inför årsmötet. Peter Sjölungs DNA-föredrag den 25 april och försommarutflykten till Rådmansö hembygdsförening den 25 maj. Vid diskussionen om utformningen av höstens program framkom många intressanta uppslag och idéer varav några redovisas nedan.

- Gå igenom tidigare års verksamhet för att se om några aktiviteter kan genomföras i repris då många nya medlemmar tillkommit under åren.
- Studiebesök på arkiv och muséer.

- Kyrkogårdsvandring med efterföljande föredrag om gravstenar och begravnings seder.
- Någon form av studiecirkel inom föreningen för tolkning av svar på DNA-tester.
- Kontakt med skolor för att försöka locka ungdomar till släktforskning i samband med den nya DNA-tekniken.

Styrelsen

Styrelsen för 2019 konstituerades enligt följande.

Ordf. Urban Johansson

v. ordf. Bo Ragell

Sekreterare Willy Menander

Kassör Ann-Marie Alfredsson

Klubbmästare Birgit Söderman

Ledamot Thomas Malmström

Revisorer

Olle Olsson

Börje Nordström

Valberedning

Hans Callersjö

Allan Fahlström

Efter årsmötet fortsatte de livliga diskussionerna kring utställda bord med kaffe och god frukttårta. Ett lotteri bidrog slutligen till föreningens ekonomi.

U.J.

Ovan till höger i bild. Allan Fahlström och Hans Callersjö från valberedningen.

Nedan. Fikasugna mötesdeltagare med Inga Gustavsson i förgrunden till vänster och Vivianne Söderman till höger.

